



Quaranta anys sense els trens petits

1 juliol 2009 per [Carles Gorini](#)

El dia 15 de juliol farà quaranta anys que el tren d'Olot va deixar de funcionar. Va ser l'últim dels trens que van construir els gironins gratant-se les butxaques. També va ser el més gros. El seu tancament va ser el més injustificat de tots perquè ni feia nosa al creixement de la ciutat de Girona, ni el transport públic per carretera podia fer-li la competència. Això sí, perdia diners. Tretze anys abans l'estat havia fulminat el trenet de Palamós després d'haver posat la mel als llavis dels empordanesos amb les promeses que d'aquell ferrocarril, gairebé de miniatura, en farien un de gros, modern i electrificat. L'ampliació que havia de tenir lloc al port palamosí necessitava d'un gran tren, els deien. Pocs mesos abans que el d'Olot, havien clausurat el de Sant Feliu. Des del 1949 que es demanava la unificació de la xarxa gironina però tot va quedar en paper mullat.

Avui s'ha posat a la venda el número de juliol de la *Revista de Girona* en què hi ha un dossier que descriu els darrers anys de vida dels trens petits i, a més, allò que n'ha quedat: les vies verdes. El proper diumenge Presència també els dedicarà un reportatge. No hauríem de tenir, però, una mirada melancòlica, ni descobrir en aquells trens tan simpàtics allò que els seus contemporanis no van veure. Els trens petits van anar perdent els viatgers perquè la majoria els veia com unes andròmines passades de moda. Encara es recorda aquell rodolí que deia "El tren d'Olot surt quan vol i arriba quan pot." Als anys seixanta als trens els deien *borreguers* i, els somnis, tenien forma de cotxe. La gent volia poder anar allà on fos i, sobre tot, volia evitar la companyia forçosa que representava fer-ho al compartiment d'un vagó. Només els que havien pogut viatjar als països en què els ferrocarrils de via estreta havien aconseguit modernitzar-se van poder arribar a entendre el potencial que tenien, tot i que en aquells anys, els d'aquí viatjaven poc. De tota manera, els trens van desaparèixer perquè aquells que manaven a Girona i a la Diputació no van saber, o no van poder, defensar un paquet d'infraestructures que eren del tot imprescindibles pel desenvolupament equilibrat del territori. Per la raó que fos es va fer una tria i, els trenets, en van quedar fora.



<http://blogs.elpunt.cat/carlesgorini/>